

تبدیل هیاهو به تکاپو

نگاهی به تفاوت
رویکرد دولت
سیزدهم نسبت به
سفرهای استانی

یافت. پس از آن رئیس‌جمهور انتخاب شد که به باور بسیاری سفرهای استان به استانش در هفته‌های منتهی به انتخابات ریاست جمهوری سال ۷۶ در رأی‌آوری‌اش بی‌تأثیر نبود و همین سبب شد که جریان سیاسی حامی خاتمی روی سفرهای استانی او حتی در انتخاباتی که پس از پایان دوره ریاست جمهوری‌اش برگزار شد، حساب کنند. با وجود این چنانکه اشاره شد اصطلاح «سفرهای استانی» در دولت نهم بود که بر سر زبان افتاد. سفرهایی که مورد رضایت مردم واقع شد و نفس حضور عالی‌ترین مقام اجرایی و وزرای کابینه‌اش در استان‌های مختلف پایه گذارسنتی شد که در دولت بعد هم ادامه یافت. به این ترتیب حسن روحانی که خود و جریان حامی‌اش از منتقدان سفرهای استانی بودند و آن را با اتهاماتی همچون پوپولیسم و عوام‌فریبی می‌نواختند نیز همان سنت را ادامه دادند. با این تفاوت که سفرهای استانی در دولت‌های یازدهم و دوازدهم چندان سازمان یافته نبود، تنها مصوبات پیشین در آنها پیگیری می‌شد و به لحاظ عددی، کاهش چشمگیری داشت. چنانکه بر اساس آمار اگر چه در سال نخست ریاست جمهوری روحانی تا

این حال سفر استانی در دولت‌های مختلف با اهداف و رویکردهای متفاوتی انجام می‌شد. مرحوم هاشمی رئیس وقت دولت سازندگی سفرهایی به برخی استان‌ها داشت؛ این سفرها بویژه در سال ۱۳۷۵ که سال پایانی دولت او بود و با هدف افتتاح پروژه‌های بعضاً نیمه‌کاره انجام می‌شد تواتر بیشتری

خاطره جمعی از سفر استانی

سفر مسئولان عالی‌کشور به استان‌ها چنان که گفته شد در همه ادوار سابقه داشته است. با این حال از اواسط دهه هفتاد بود که انجام این سفرها رویه‌ای به نسبت منظم پیدا کرد و بعد با تحول و استمرار سفرهای استانی محمود احمدی‌نژاد، به سنت رؤسای جمهور ایران تبدیل شد. با

بازدید سرزده رئیس
جمهور از مناطق زلزله‌زده
اندیکا
آبان ۱۴۰۰
عکس: president.ir

فاطمه رزاقی
روزنامه نگار

رئیس‌جمهور و وزیرایش در نیمسال نخست از عمر دولت سیزدهم به ۱۶ استان کشور سفر کردند. آماری قابل توجه که شاید اگر وقفه چند هفته‌ای ناشی از شیوع سویه جدید ویروس کرونا نبود، رکوردی دست نیافتنی‌تر را در مقایسه سهم سفرهای استانی در شیوه حکمرانی دولت سیزدهم نسبت به دولت‌های پیش از آن بر جای می‌گذاشت. گرچه تا همین حد هم باید قبول کرد که ایده پنج روز کار در مرکز و دو روز حضور پرتکاپو در استان‌ها به الگویی نوین برای دولت در تراز انقلاب اسلامی تبدیل شده است.

دولت سیزدهم پایه‌گذار ایده سفر استانی نیست اما به دلایلی که در ادامه به آن اشاره خواهد شد توانسته است استاندارد متفاوتی را از این رویه حکمرانی ارائه کند و آن را از شمایل سفرهایی که بیشتر جنبه تبلیغاتی داشت و گاه به صرف سند زدن پروژه‌های پایان یافته و نیافته به نام دولت وقت انجام می‌شد، به آنچه باید باشد یعنی ابزاری برای تمرکززدایی از حکمرانی نزدیک کرد.